

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 93.569 van 27 februari 2001  
in de zaken A. 76.075/XIV-419  
A. 76.076/XIV-420.**

In zake : I. XXX,  
II. XXX,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat R. JESPERS,  
kantoor houdende te 2100 DEURNE  
(ANTWERPEN),  
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX van  
Bulgaarse nationaliteit, op 20 oktober 1997 heeft  
ingediend om de vernietiging te vorderen van, ten  
eerste, de beschikking van 4 juni 1997 waarbij de  
gemachtigde bijzitter van de Tweede

Nederlandse Kamer van de Vaste  
Beroepscommissie voor vluchtelingen bes-  
list zijn beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te  
behandelen, en ten tweede, van de beslissing van  
5 augustus 1997 van de Vaste Beroepscommissie voor  
vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt  
geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX van  
Bulgaarse nationaliteit, op 20 oktober 1997 heeft  
ingediend om de vernietiging te vorderen van, ten  
eerste, de beschikking van 4 juni 1997 waarbij de  
gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer  
van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bes-

list haar beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen, en ten tweede, van de beslissing van 5 augustus 1997 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikkingen van 28 november 1997 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de memories van antwoord en de toelichtende memories;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikkingen van 13 september 1999 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de verzoeken tot voortzetting van de procedure van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 28 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN HYFTE die, loco Advocaat R. JESPERs verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

Overwegende dat de memories van antwoord in beide zaken te laat werden ingediend; dat, overeenkomstig artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State deze memories derhalve ambtshalve uit de debatten moeten worden geweerd;

2. Over de samenvoeging van de zaken.

Overwegende dat de echtgenoten XXX en XXX ieder in een afzonderlijk verzoekschrift opkomen tegen de weigering hen als vluchteling te erkennen; dat de beslissing die t.a.v. de vrouw werd genomen steunt op de niet-erkenning van haar echtgenoot; dat in het belang van een goede rechtsbedeling het dan ook aangegeven is beide zaken wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten;

3. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

3.1. XXX, van Bulgaarse nationaliteit, komt op 31 maart 1993 in België aan en vraagt de volgende dag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

3.2. Zijn echtgenote XXX vervoegt hem op 9 mei 1993 en vraagt op 11 mei 1993 op haar beurt de status van vluchteling aan.

3.3. Beide aanvragen worden op 9 april 1997 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

Wat de man betreft steunt de weigering-sbeslissing van de Commissaris-generaal op volgende gronden :

"Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat hij eind 1992 of begin 1993 belast zou geweest zijn met het oprichten van een lokale partijafdeling in zijn stad Omortag van de 'Royalistische Partij van de Tsaar'. De afdeling zou afhangen van de lokale hoofdzetel te Tirguviste. Deze structuur zou nog niet erkend zijn geweest als politieke partij. Begin 1993 zou betrokkene geconvoceerd zijn geweest bij de lokale politie die hem zou geadviseerd hebben zijn politieke activiteiten stop te zetten. Hij zou dezelfde dag vrijgelaten zijn. Twee weken later zou hij opnieuw geconvoceerd zijn geweest. Hij zou opnieuw ondervraagd zijn geweest over zijn partij en over een verkeersongeval waarbij hij nooit betrokken was. Twee tot drie weken later zou hij opnieuw geconvoceerd en ondervraagd zijn geweest door de politie. In maart 1993 zou betrokkene een convocatie voor het leger ontvangen hebben, alhoewel hij zijn dienstplicht reeds vervuld zou hebben. Hij beweert dat enkel politieke opposanten heropgeroepen worden voor legerdienst. Betrokkene besloot zich niet te melden en verliet zijn land.

Niettegenstaande er aanvankelijk tot een verder onderzoek werd besloten in de ontvankelijkheidsfase dient er vooreerst gewezen te worden op het feit dat betrokkene geen documenten voorlegt ter staving van zijn beweringen, alhoewel die ruimschoots dienen aanwezig te zijn (convocaties, partijdocumenten e.d.) en betrokkene daarvoor de nodige tijd (vier jaar) werd geboden. Tevens beschikt het Commissariaat-generaal over geen aanwijzing voor het bestaan van een 'Royalistische Partij van de Tsaar' in Bulgarije. Betrokkene zelf verklaart niet te weten of de partij bestaat, hetgeen niet pleit voor de geloofwaardigheid van zijn politieke motivatie. Ook is de kennis van het Bulgaarse Koningshuis bij betrokkene bijzonder zwak. Hij is niet op de hoogte van het feit of er al dan niet een Konin-

gin bestaat en kent haar naam niet. Bovendien is hij niet op de hoogte van het bestaan van andere royalistische bewegingen in Bulgarije. Hij verklaart zelfs niet geweten te hebben dat er een Bulgaarse koning bestond tot op het moment van zijn vermeende betrokkenheid bij de partij. Betrokkene is evenmin in staat verduidelijking te geven over het partijprogramma, over de financiering van de partij of over de procedure die moet gevolgd worden voor de erkenning als politieke partij in Bulgarije. Ook is hij zeer vaag over de wijze waarop hij bij de partijwerking betrokken geraakte. Het is dan ook totaal ongeloofwaardig dat betrokkene belast zou zijn geweest met de oprichting van een lokale partijzetel. Na de vermeende convocaties bij de politie heeft betrokkene nooit contact opgenomen met de partijinstanties te Tirguviste, hetgeen ook niet pleit voor de politieke geloofwaardigheid van zijn relaas.

Tevens dient opgemerkt dat betrokkene tijdens het laatste verhoor niet verwees naar de bovenvermelde convocaties tot op het ogenblik waarop hem dit expliciet gevraagd werd. Ook dan was hij niet in staat verbanden te leggen tussen de convocaties en deelname aan betogingen, zoals hij oorspronkelijk beweerde. Gevraagd naar welke activiteiten hij voor de partij ontplooid heeft hij nooit melding gemaakt van demonstraties (enkel van het verspreiden van vlugschriften en gesprekken met de bevolking). Ook naar dit laatste diende uitdrukkelijk gevraagd te worden. Wat betreft de onwettige herooproeping voor legerdienst dient er gewezen te worden op het feit dat betrokkene deze bewering op generlei wijze kan sterk maken en bovendien nooit het initiatief nam deze maatregel aan te vechten voor de rechtbank, waardoor hij geen gebruik maakte van de rechtsmiddelen die ter zijner beschikking stonden.

Tot slot dient vermeld dat geen enkel document in betrokkenes relaas er op wijst dat de moeilijkheden van betrokkene zouden veroorzaakt zijn door zijn etnische origine. Bovendien heeft betrokkene nooit gebruik gemaakt van de mogelijkheid die hem geboden werd zijn oorspronkelijke Turkse naam te hernemen. Hetgeen bewijst dat hij zich nooit militant opgesteld heeft voor de rechten van de Turken in Bulgarije.

Niettegenstaande beslist werd dat een verder onderzoek noodzakelijk is blijkt uit het onderzoek ten gronde dat de elementen vervat in het dossier van betrokkene niet toelaten te besluiten dat er een gegronde vrees zou bestaan voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951."

Wat de vrouw betreft, wijst de Commissaris-generaal erop dat deze haar aanvraag op dezelfde motieven als haar echtgenoot steunt.

3.4. Verzoekers tekenen tegen deze weigeringsbeslissingen op 24 april 1997 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

3.5. Op 4 juni 1997 beslist de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen deze beroepen zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat "na inzage van de verzoekschriften tot beroep de indruk is ontstaan dat deze beroepen overkomen als kennelijk ongegrond" (eerste bestreden beslissingen).

3.6. Op 5 augustus 1997 verklaart de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de beroepen ontvankelijk, maar ongegrond en bevestigt derhalve de weigeringen van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling (tweede bestreden beslissingen).

#### 4. Over de gegrondheid van het beroep van XXX

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel laat gelden dat artikel 57/12, vierde lid, van de vreemdelingenwet van 15 december 1980, op basis van welke bepaling zijn zaak aan een alleenrechtsprekend lid werd toegewezen, strijdig is met het gelijkheidsbeginsel vervat in artikel 11 van de Grondwet, dat artikel 57/12, vierde lid, immers een discriminatie betekent tussen kandidaat-vluchtelingen van wie het beroep wel door een commissie bestaande uit drie leden wordt behandeld en kandidaat-vluchtelingen van wie het beroep door een alleenrechtsprekend lid wordt behandeld doordat ten opzichte van deze laatste groep nog

voor enige behandeling van het beroep een oordeel over de zaak wordt uitgesproken, met name dat ze "kennelijk ongegrond" is en dit zonder enig tegensprekelijk onderzoek, zonder enig verweer en zonder enige openbaarheid, dat de eenvoudige beslissing over het feit dat de zaak "kennelijk ongegrond" is een vooroordeel in het leven roept, dat hij de Raad dan ook vraagt hieromtrent een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen;

4.2. Overwegende dat verzoeker hier een middel herhaalt, dat hij reeds in zijn besluiten voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen had laten gelden; dat er grond is om de volgende vraag aan het Arbitragehof te stellen :

"Schendt artikel 57/12, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate dat deze wetsbepaling een verschillende behandeling impliceert tussen de kandidaat-vluchtelingen die onmiddellijk moeten verschijnen voor een drieledige kamer waarvan geen enkel lid zich reeds over het beroep heeft uitgesproken, en de kandidaat-vluchtelingen, die worden opgeroepen om te verschijnen voor een alleen-rechtsprekend lid, dat tevoren op zicht van het verzoekschrift en zonder enig tegensprekelijk debat geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond lijkt?";

## 5. Over de gegrondheid van het beroep van XXX

5.1. Overwegende dat verzoekster de door haar man ontwikkelde middelen overneemt en deze tot de hare maakt; dat ook in de zaak van de vrouw er grond is om een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen,

**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

De zaken nrs. A. 76.075/XIV-419 en  
A. 76.076/XIV-420 worden gevoegd.

## Artikel 2.

De debatten worden heropend.

## Artikel 3.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende vraag gesteld :

"Schendt artikel 57/12, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate dat deze wetsbepaling een verschillende behandeling impliceert tussen de kandidaat-vluchtelingen die onmiddellijk moeten verschijnen voor een drieledige kamer waarvan geen enkel lid zich reeds over het beroep heeft uitgesproken, en de kandidaat-vluchtelingen, die worden opgeroepen om te verschijnen voor een alleenrechtsprekend lid, dat tevoren op zicht van het verzoekschrift en zonder enig tegensprekelijk debat geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond lijkt?".

## Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig februari tweeduizendeen, door :

|        |               |                  |
|--------|---------------|------------------|
| de HH. | A. BEIRLAEN,  | kamervoorzitter, |
|        | K. VANHOUTTE, | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**A. BEIRLAEN.**